

Til lovforslag nr. L 151. Betænkning afgivet af Indfødsretsudvalget den 14. december 1999

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret

(Ændring af reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Det Danske Center for Menneskerettigheder og IND-sam.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis, Det Radikale Venstres, Kristeligt Folkepartis og Frihed 2000's medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) bemærker, at når Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget, så hænger det sammen med, at der er tale om et skridt i den rigtige retning.

Dansk Folkeparti havde dog gerne set, at muligheden for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring helt blev ophævet. En ophævelse af erklæringsmuligheden, så alle, der ønsker at erhverve dansk indfødsret, skal søge om at blive optaget på et lovforslag, som behandles tre gange i Folketinget, er efter Dansk Folkepartis opfattelse bedre i overensstemmelse med grundlovens § 44, stk. 1, som lyder: »Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov«.

Dansk Folkeparti har derfor den 18. november 1999 – dvs. før fremsættelsen af dette lovforslag – fremsat beslutningsforslag nr. B 42 om stop for tildeling af indfødsret via statsamterne.

Selv om lovforslaget som nævnt er et skridt i den rigtige retning, vil det dog fortsat være således, at der ikke stilles de samme krav til de per-

soner, der benytter erklæringsreglerne, som til de personer, der ansøger om at blive optaget på et lovforslag. De personer, som benytter erklæringsreglerne, skal f.eks. ikke opfylde kravet om uden brug af omskrivninger eller andre sprog og med den accent, som er naturlig, at kunne deltage ubesværet i en almindelig samtale på dansk.

Dansk Folkeparti finder det bl.a. på den baggrund rigtigst, at alle, der ønsker at erhverve dansk indfødsret, skal søge om at blive optaget på et lovforslag, så Folketinget får lejlighed til at behandle hver enkelt ansøgning og i den forbindelse konstatere, om f.eks. kravet til dansk kundskaber er opfyldt.

Et andet mindretal inden for flertallet (Frihed 2000's medlem af udvalget) bemærker, at Frihed 2000 havde foretrukket, at alle udlændinge skulle søge om dansk statsborgerskab gennem Folketinget ved optagelse på lovforslag, jf. det af Frihed 2000 fremsatte beslutningsforslag nr. B 40 om stop for tildeling af dansk statsborgerskab ved erklæring. Frihed 2000 kan dog støtte lovforslaget, hvorefter de unge udlændinge, der begår kriminalitet, ikke længere kan få dansk statsborgerskab ved erklæring, men er henvist til at søge via Folketinget, hvorved Folketinget kan foretage en individuel vurdering af ansøgeren.

Denne mere konsekvente holdning fra Frihed 2000's side skyldes, at vi finder, at alle udlændinge skal opfylde alle kriterierne for tildeling af dansk statsborgerskab og ikke kun kriminalitetskriteriet. Frihed 2000 ønsker således, at alle udlændinge, der ønsker dansk statsborgerskab, skal have holdt sig fri af kriminalitet, kunne forsørge